

Nr 230.

Kalendarzyk tygodniowy.

Wtorek Św. Marka P. W
Środa Św. Pelagii.
Czwart. Św. Dyonizego.
Piąt. Św. Franciszka Bor.
Sob. Św. Placydy.
Niedz. Św. Maksyma.
Poniedz. Św. Edwarda K.

Wschód: g. 6 m. 15
Zachód: g. 5 m. 21.
Dł. dnia: g. 11 m. 16.

CENA PRENUMERATY:

W ŁODZI:

Rocznie rb. 8 k. —
Półrocz. " 4 " —
Kwartal. " 2 " —
Miesięcz. " — 67
Odnoszenie 10 k. m.
Egz. pojedynczy 5 k.

Z przesyłką pocztową:

Rocznie rb. 10 kop. —
Półrocznie " 5 " —
Kwartalnie " 2 " 50
Miesięcznie " — " 85

Redakcja

w ŁODZI,
ul. Piotrkowska № III.
№ telefonu 593.

ROZWÓJ

dziennik polityczny, przemysłowy, ekonomiczny, społeczny i literacki, ilustrowany.

Wtorek, dnia 24 września (7 października) 1902 r.

Kantory: własny w Warszawie, Wspólna 32; w Pabianicach u p. Teodora Minke;
w Żgierzu u p. Ikierta.

CENA OGŁOSZEŃ: „Nadesłane” na 1-szej stronie 50 kop. za wiersz. Zwyczajne ogłoszenia za tekstem po 7 kop. za wiersz nonparelowy lub jego miejsce. Małe ogłoszenia po 1½ kop. od wyrazu (dla poszukujących pracy po 1 kop.). Reklamy i Nekrologie po 15 kop. za wiersz petitowy. ARTYKUŁY bez oznaczenia honorarium Redakcja uważa za bezpłatne; rękopisów drobnych nie zwraca.

Najbogatsze w świecie Towarzystwo ubezpieczeń na życie

„EQUITABLE“

Sumienni i zdolni agenci są poszukiwani na korzystnych warunkach. Generalna Agentura na gub. Królestwa Polskiego **Stan. Lud. Kronenberg, Warszawa, ulica Zgoda № 8.** 1241-6-1

Zarząd

Łódzkiego Chrześcijańskiego Tow. Dobroczynności

podaje do publicznej wiadomości, że w niedzielę dnia 12 października r. b. o godz. 3 pop., odbędzie się uroczyste otwarcie i poświęcenie zakładu dla obłąkanych w Kochanówce i uprasza Szanownych mieszkańców m. Łodzi, interesujących się sprawami miłosierdzia publicznego, o łaskawe zaszczytowanie tej uroczystości swą obecnością.

1301-3-1

NA PENSJI 4 KLASOWEJ

z pensjonatem i klasami
przygotowawczymi

Zofii z Baderów Libiszowskiej

UL. PIOTRKOWSKA 28.

Zapisy uczucie przyjmują się codziennie do wszystkich klas. 1137-20-10

Rozkład pociągów.

Wychożą z Łodzi: o godz. 12.31, 6.44*, 7.12*, 12.43, 3.05*, 6.02*, 7.28.

Przychodzą do Łodzi: o godz. 3.09, 5.06, 8.06*, 9.32, 10.25*, 3.52, 5.03, 8.22*, 11.02*.

Uwagi. Godziny wydrukowane tłustym drukiem oznaczają czas od 6 wieczorem do 6 rano.

Pociągi, oznaczone *, nie mają bezpośredniej komunikacji z Warszawą; pociągi, oznaczone **, służą dla bezpośredniej komunikacji „Łódź — Warszawa” bez przesiadania się w Koluszkach.

W niedziele, święta i dni galowe kursują pociągi komunikacji miejscowej: № 22 odchodzi z Łodzi o g. 8 m. 34 rano, przychodzi do Koluszek o g. 9 m. 38 rano; № 23 odchodzi z Koluszek o g. 8 m. 48 wieczorem, przychodzi do Łodzi o godz. 10 wieczorem.

Przegląd polityczny.

Łódź, 7 października.

W Azji Środkowej na przestrzeni 30,650 mil kwadr. pomiędzy górami Himalaya i Kora-

karum leży Tybet, kraj sąsiadujący z Chinami i dotychczas od nich zależny. Są to rozmaite stopniowane wzgórza od 8,000 do 15,000 stóp wysokości ponad poziom morza, nawodnione przez rzeki: Bramaputę, na zachód Indus i Setledź. Długie zimy i gorące lata czynią klimat nader nie umiarkowany a ziemia urodzajna i uprawna tylko w głębszych dolinach.

Tybet prowadzi ożywiony ruch handlowy z Azją Północną, Indiami i Chinami.

Tybet jest siedliskiem buddaizmu i jego głowy Dalaj Lamy, w którego rękach od 1850 r. mieści się władza duchowna i świecka nad krajem. Do tego zaś czasu Tybet, który od 752 r. stał się zależnym od Chin, rządony był przez królów, ustanawianych przez cesarza chińskiego. Niedługo był państwem teokratycznym, uległym wpływowi kapłanów (Lama), których tam jest wielka liczba.

Teraz Tybet ma przejść w zależność od Rosji na mocy traktatu, o którym donosi „Asiat. Lloyd”.

Oto są główne punkty tego traktatu:

1) Nie będąc w stanie zachować w Tybecie wewnętrznego pokoju i spokoju, Chiny ustępują Rosji swoje prawa do tego kraju.

2) Rosja poręcza Chinom niepodległość ich prowincji.

3) Jeżeli w razie wojny lub jakichkolwiek zaburzeń Chiny nie będą w stanie przywrócić spokoju, Rosji przysługuje prawo interwencji, w celu uspokojenia kraju.

4) Rosja przyjmuje na siebie wszystkie prawa Chin odnośnie Tybetu i rządzić nim będzie przez swoich przedstawicieli.

5) Chinom przysługuje prawo ustanawiania konsulatów w Tybecie.

6) Rosja obowiązuje się okazywać odpowiednie poparcie kupcom chińskim.

7) Jeżeli wychodzący chińscy będą szukać schronienia w Tybecie, Rosja obowiązuje się wydawać ich rządowi chińskiemu.

8) Rosja obowiązuje się nie pobierać w Tybecie opłat celnych od towarów chińskich.

9) Obowiązuje się prócz tego rządzić ludnością miejscową z należytą łagodnością i sprawiedliwością.

10) Rosja obowiązuje się szanować religię ludności tybetańskiej i nie nawracać jej gwałtem na inne wyznania.

11) Rosji przysługuje prawo budowania w Tybecie kolei i eksploataowania naturalnych bogactw kraju.

12) Chińczykom wolno będzie nabywać akcje przedsiębiorstw przemysłowych w Tybecie.

13) Rosji przysługuje także prawo budowania w Tybecie fortecy i wznoszenia fortów we wszystkich punktach, gdzie to uzna za właściwe.

14) Rosja obowiązuje się nie burzyć świątyń chińskich przy budowie fortów i przeprowadzaniu kolei żelaznych.

— Francja, pomimo, że jako mocarstwo morskie zajmuje po Wielkiej Brytanii drugie w świecie miejsce i prowadzi olbrzymi handel zagraniczny, w Chinach nie zajęła dotychczas należnego jej stanowiska. Wwóz towarów francuskich do Chin nie wynosi 4 milionów franków rocznie, gdy tymczasem Anglia wprowadza do Niebieskiego Państwa towarów za 126 milionów, jeśli zaś dołączyć do tego towary wprowadzone z Hongkongu, to ogólna suma wwozu wielkobrytyjskiego wynosi rocznie 311 milionów franków.

Za to wywóz towarów chińskich do Francji wynosi przeszło 36 milionów franków więcej od przywozu, lecz gdyby nawet w ogólnej cyfrze obrotu handlowe Francji doszły do 140 milionów, to i tak jeszcze stanowiłyby zaledwie dziesiątą część całego zagranicznego handlu Chin, który dorasta do półtora miliarda franków.

Nieznaczny dowóz towarów francuskich do Chin objaśnia się niezwykłą ich drożyzną. Kupcy francuscy, nawykli do wysokich cen na rynkach wewnętrznych, stosują je i do rynków zagranicznych i dlatego towary ich nie mogą opierać się konkurencji z towarami innych krajów.

Wypadki ostatnie otworzyły rynki chińskie dla wszystkich narodów, wskutek czego wytworzyła się tam taka konkurencja, że dość małej różnicy w cenie, by zdecydowała o całej kategorii towarów.

Niemcy i yankesi pojęli to dobrze. Wyrabiają oni wyłącznie dla Chin towary, dostępne dla kieszeni mas chińczyków, odznaczających się niezwykłą oszczędnością, wskutek trudnych warunków bytu.

Co prawda Niemcy i yankesi nie przebiegają w środkach i posyłają do Chin towar w złym gatunku, nie wytrzymujący nawet porównania z wyrobami francuskimi, lecz mimo to francuzi nie mogą wytrzymać z nimi konkurencji.

Drugą przyczyną drożyzny towarów francuskich w Chinach jest wysoka opłata przewożowa, pobierana przez okręty francuskie.

Lecz Francja, oprócz interesów handlowych, ma jeszcze w Chinach ważne interesy moralnej natury. Francja bowiem utrzymuje na Dalekim Wschodzie wiele misji religijnych i stowarzyszeń, szerzących cywilizację. Misjonarze francuscy zajmują się i nauką. Zorganizowali oni w Chinach cały system meteorologicznych badań, a ich liczne szpitale, szkoły, instytucje dobroczynne i ochronki zaszczyt przynoszą cywilizacji Francji.

Lecz mimo całej gorliwości misji katolickich, dotychczas udało się nawrócić na chrześcijaństwo zaledwie milion chińczyków, setki zaś milionów żyją w pogaństwie, wrogi idej chrześcijańskiej, jak tego dowiodły wypadki 1900 roku.

Niewiele też jest w Chinach poddanych francuskich.

Co prawda, Francja mało zajmuje się

Chinami. Jej agenci dyplomatyczni w Chinach rekrutują się z ludzi nieodpowiednio do swego zadania uzdolnionych, nie znają oni języka miejscowego, nie wnikają w obyczaje ludu, słowem nie wiedzą, co się koło nich dzieje.

Podczas ostatniego ruchu bokserów flota francuska co do ilości i jakości, wysłanych na wody chińskie okrętów zajmowała nieledwie ostatnie miejsce.

W ostatnich atoli czasach Francja zajęła się pilnie Chinami. Zmieniono w znacznej części skład osobisty agentów dyplomatycznych i przesięgnięto środki, w celu ożywienia handlu z Chinami.

Oprócz tego w polityce swej na Dalekim Wschodzie rząd francuski zamierza silnie oprzeć się o Indo-Chiny (Tonkin i Konchinchinę), by z kolonij swoich ciągnąć większe korzyści.

S. J.

KALENDARZYK TERMINOWY.

Jutro.

IMIONA SŁOWIAŃSKIE. Wojstawy.

TEATR VICTORIA. „Kronika miejscowa,” komedia w 4 aktach Z. Przybylskiego. Początek o godzinie 8-jej wieczorem.

KRONIKA.

Ogólna.

Ustawa paszportowa. W nr. 207 „Prawit. wiestn.” zamieszczono Najwyższy rozkaz o rozciągnięciu na gubernie Królestwa Polskiego ustawy paszportowej z dnia 3 (s. st.) czerwca 1894 roku. W myśl nowych przepisów w guberniach Królestwa Polskiego obowiązywać ma następująca procedura paszportowa: 1) Dla osób, zapisanych do ksiąg ludności stałej w gub. Królestwa Polskiego, za miejsce stałego zamieszkania uważać należy to miejsce, gdzie dana osoba do latyż zapisana jest. 2) Prawo do otrzymania oddzielnych paszportów przysługuje niepełnoletnim, własnowolnym na mocy obowiązujących w gub. Królestwa Polskiego praw cywilnych. 3) Osoby, pociągnięte do odpowiedzialności z mocy par. 29 ustawy paszportowej, podlegają jurysdykcji tego sądu pokoju lub gminnego, w którym rewirze czy okręgu są jako stali mieszkańcy zapisani. 4) Zażalenia na rozporządzenia i czynności w sprawach paszportowych należy kierować: na wójtów gmin, burmistrzów i prezydentów miast powiatowych, z wyjątkiem miast Łodzi i Włocławka — do naczelników powiatów; na prezydentów miast gubernialnych, tudzież Łodzi i Włocławka — do gubernatorów, a na komisarzy cyrkulowych m. Warszawy — do oberpoliemajstra. 5) Za dokument legitymacyjny dla wszystkich osób, zapisanych do ksiąg ludności stałej, służą bezterminowe książki paszportowe, wydawane według par. 33 ustawy paszportowej. 6) Książeczki te wydawane są wszystkim wogóle osobom, zapisanym do ksiąg ludności stałej — przez wójtów gmin, burmistrzów i prezydentów miast, a w Warszawie — przez komisarzy cyrkulowych; osoby stanu szlacheckiego zaś, nie będące w służbie państwowej, lecz zapisane do ksiąg heroldyi, na żądanie mogą je otrzymywać z rządów gubernialnych. 7) Osoby, zapisane do ksiąg ludności stałej, w przypadkach, przewidzianych przez par. 42 ustawy paszportowej, mogą otrzymywać tylko paszporty roczne według par. 59 tejże ustawy. Dotychczasowe przepisy o paszportach zagranicznych pozostają w swojej mocy.

—:—:—:—
Miejscowa.

Kanały burzowe. Podczas tegorocznej wiosny Łódź nawiedzona została powodzią deszczową, która na ulicach nisko położonych pozalała mieszejące się w suterynach składy towarów i artykułów spożywczych, przyprawiając właścicieli ich o straty tem dotkliwsze, że zalane wodą ruchomości nie były ubezpieczone w żadnym z towarzystw asekuracyjnych. Podczas pamiętnej powodzi na ratunek wezwano nawet straż ogniową. Powtarzające się często fakty powodzi deszczowej zmusiły zarząd miejski do obmyślenia środków, mających na celu zabezpieczenie nisko

położonych dzielnic od zalewu wód deszczowych. Doświadczenie pouczyło, że nawet krótkotrwałe deszcze ulewne zrzadzają właścicielom domów i mieszkańcom suteryn olbrzymie niepowetowane straty.

Zarząd miejski, poruszając tę kwestję, miał głównie na względzie straty w brukach, zwłaszcza drewnianych, które po każdej mniejszej lub większej ulewie muszą ulegać reperacji. Pragnąc zapobiedz złemu, zarząd miejski w dniu 2 czerwca r. b. obradował nad sporządzeniem projektu zaprowadzenia odpływu wód deszczowych, by uniknąć podobnych powodzi, jakie ciągle się wydzarzają.

Inżynier odpowiedzialny petersburskiego Towarzystwa ulepszonych bruków, kanalizacji i wodociągów p. Marzenko przedstawił na posiedzeniu projekt zaprowadzenia tymczasowej kanalizacji w nisko położonych okolicach miasta za pomocą urządzenia na niektórych ulicach odkrytych, na innych zaś zakrytych kanałów, przeznaczonych do odprowadzania wód deszczowych.

Po rozpatrzeniu projektu zarząd miejski przyjął go i przedstawił do zatwierdzenia władzy wyższej.

Ministerium spraw wewnętrznych projekt ten zatwierdziło i przesłało dla wykonania zarządowi miejskiemu.

Wykonanie robót około zaprowadzenia tymczasowej kanalizacji, które winny być bezwarunkowo ukończone przed nadejściem zimy, ministerium spraw wewnętrznych, ze względu na krótki termin, postanowiło, nie uciekając się do ogłaszania warunków licytacyjnych, powierzyć z wolnej ręki za sumę kosztorysową petersburskiemu Towarzystwu bruków ulepszonych, kanalizacji i wodociągów.

Według projektu inż. Marzenki, odpływy wód deszczowych mają być przeprowadzone w sposób następujący: na ulicach Dzielnej, Mikołajewskiej i Cegielnianej urządzone zostaną odkryte kanały cementowane po obydwóch stronach ulicy, na ulicy zaś Wschodniej zbudowany będzie jeden kanał pod ziemią, którym skierowane będą odpływy do koryta b. rzeki Łódki. Długość on urządzonej w kształcie półkola, murywany i cementowany.

Budowa ta według sporządzonego przez inż. Marzenko kosztorysu kosztować będzie 26,289 rb. 29 kop.

Ponieważ ze względu na krótki czas, jaki pozostał do rozpoczęcia się zimy, ministerium spraw wewnętrznych zezwoliło na oddanie rzeczonych robót petersburskiemu Towarzystwu bruków ulepszonych, wodociągów i kanalizacji z wolnej ręki, przeto spodziewać się należy, iż w tych dniach roboty zostaną rozpoczęte.

Z rzeźni miejskiej. Dowiadujemy się z wiarogodnego źródła, że ministerium spraw wewnętrznych, na skutek nieporozumień, wynikłych pomiędzy zarządem rzeźni i miejscowymi rzeźnikami, dotyczących się opłaty, pobieranej od bydła i nierogacizny za wagę, świeżo wyjaśniło, że opłata za wagę powinna być pobierana tylko w takim razie, gdy ktokolwiek z rzeźników korzysta rzeczywiście z usług wagi. Ze względu na to, że w Najwyższej zatwierdzonej koncesji na eksploatację rzeźni miejskiej nie jest powiedziane, iż rzeźnicy mają bezwarunkowo płacić przy wpędzeniu bydła na rzeź za wszystkie urządzenia, jakie egzystują w rzeźni, bez względu na to, czy korzystają z takowych, ministerium wyjaśnia, że o obowiązkowej opłacie za takowe nie może być mowy, tembardziej, że miasto samo nie korzysta z monopolu używania z wagi i innych urządzeń, więc i takowego monopolu nie mogło przelać na koncesyonera, monopol zaś tyczy się li tylko zabijania bydła w miejskiej rzeźni.

Wobec tak jasnego wyjaśnienia ministerium, spodziewamy się, że ustaną wszelkie nieporozumienia, jakie z tego powodu wynikały.

Niektóre z dzienników podały mylną wiadomość, jakoby stosownie do rozporządzenia ministerialnego, w każdym mieście mogło być wybudowanych tyle rzeźni, ilu by się znalazło na ten cel przedsiębiorców amatorów i że z tego powodu mogłaby być utworzona nowa rzeźnia w Łodzi, o zatwierdzenie której stara się już kilka osób u właściwej władzy.

Tymczasem na zasadzie § 12 regentalnego aktu, zawartego przez magistrat miasta Łodzi z koncesyonaryszem Jelskim na wybudowanie i

eksploatację nowej rzeźni w mieście Łodzi, p. Jelski ma prawa swe dostatecznie zagwarantowane, gdyż paragraf ten opiewa, że podczas trwania koncesji żadne inne rzeźnie w Łodzi ani prywatne ani miejskie, ani też jakiego bądź towarzystwa budowane nie będą, wszystkie zaś dotychczas istniejące rzeźnie zostaną stanowczo zamknięte. Czas koncesji na eksploatację rzeźni w Łodzi liczy się, na zasadzie tegoż aktu, lat czterdzieści.

Kuchnia higieniczna w Łodzi. Donosiliśmy w swoim czasie o projekcie urządzenia kuchni higienicznej w Łodzi, na wzór podobnych, instytucyj zagranicą. W tym celu dwaj miejscowi lekarze dr. St. Serkowski i Maybaum udawali się niedawno do niektórych miast zagranicznych, gdzie dokładnie obznajmili się z urządzeniem kuchni higienicznych. Wyniki tej podróży były bardzo pomyślne, zgromadzono bowiem materiał, na podstawie którego postanowiono opracować projekt i przystąpić do założenia kuchni higienicznej w Łodzi. Prawdopodobnie wkrótce powołana ona będzie do życia. Zadanie kuchni higienicznej będzie polegało na tem, aby chorym, rekonwalescentom, a nawet osobom zdrowym dostarczać możności stołowania się w racjonalnie urządzonej według prawideł higieny i dyetetyki kuchni. Wobec zainteresowania się ogólnego tą sprawą, niektórzy właściciele restauracyj ofiarowali inicjatorom swoje usługi.

Stała kontrola nad doborem produktów spożywczych i racjonalny sposób przyrządzania potraw, jaki sobie za cel postawiła projektowana instytucja, rokuje jej jaknajlepsze przyjęcie i powodzenie w Łodzi.

„Lutnia.” Sympatyczne nasze stowarzyszenie śpiewacze „Lutnia” zamknęło w bieżącym roku dziesięciolecie swej działalności. Ze przez ten czas „Lutnia” zdołała wyrobić się znacznie i stanąć na wysokości zadania, o tem wiedzą wszyscy ci, którzy śledzili bacznie rozwój tej instytucji. Dla uczczenia ubiegłego okresu i na rozpoczęcie nowego dziesięciolecia dnia 25 b. m. odbędzie się wielki koncert z udziałem gwiazdy naszej p. Salomei Kruszelnickiej. Oprócz tego dyrektor „Lutni” czyni starania, żeby całość koncertu wypadła odpowiednio do ważności chwili, to też chór usilnie ćwiczy się w nowych pieśniach.

Z Towarzystwa opieki nad zwierzętami. Wóz ratunkowy dla zwierząt wkrótce będzie wykonany i przyjęty przez komisję. Towarzystwo zawarło umowę z właścicielem remizy p. Schweigertem, mocą której wóz ratunkowy będzie się mieścił w remizie, a na każde zapotrzebowanie członka będzie bezzwłocznie wysyłany. Za konie p. Schweigert będzie pobierał od Towarzystwa po 2 rb. od każdego wezwania.

Na szpitalik dziecięcy. Na budowę szpitalika dla biednych dzieci w Łodzi złożono od 10 sierpnia do 6 października:

Od W-go Henryka Kadlera ku uczczeniu zmarłej córki s. p. Joanny rb. 100;
od W-ch E. Panasewiczów rb. 25;
od d-ra J. Kolińskiego ku uczczeniu pamięci zmarłego syna s. p. Leszka rb. 100.

Za powyższe ofiary w imieniu biednych dzieci składa dr. K. Jonszer sz. ofiarodawcom serdeczne podziękowanie.

Dotychczas wpłynęło:

do 10 sierpnia rb. 17,341 kop. 60
do 7 października „ 225

razem rb. 17,566 kop. 60.

Nadesłane. Na otworzyć się w przyszłości mające ambulatoryum dla biednych chorych przy łódzkim chrześc. Tow. dobr. złożył dr. J. Koliński ku uczczeniu zmarłego syna s. p. Leszka rb. 50.

Za ofiarę powyższą składam serdeczne „Bóg zapłać”.

K. Jonszer.

Z telegrafu. Łódzka stacya telegraficzna w pierwszym półroczu bieżącego roku przyjęła 72,317 depech, w tej liczbie 9,420 międzynarodowych. Z tego tytułu wpłynęło do kasy 52,475 rubli. W tymże okresie czasu do Łodzi nadeszło 102,475 depech, w tej liczbie 7,900 międzynarodowych. Depesze przyjmowane były nie tylko w głównym kantorze, ale i w oddziałach,

skąd wysyłane zostały do głównego kantoru w pół godziny.

Zgon. Wczoraj zmarł nagle na atak sercowy w kancelaryi regenta Placheckiego długoletni pracownik tej kancelaryi, starszy dependent ś. p. Erazm Panasewicz. Zmarły znany był w szerokich kołach naszego miasta, a dzięki zaletom charakteru cieszył się ogólną sympatią, to też zgon jego w sile wieku (liczył lat 54) wzbudził powszechny żal w mieście.

Ćwiczenie. W czwartek dnia 9 października r. b. o godz. 8 wieczorem odbędzie się ćwiczenie sygnałowe III oddziału straży ogniowej ochotniczej łódzkiej w domu rek wizytowym tegoż oddziału.

Z cechu czeladzi stolarskiej. Wyznaczone na wczoraj posiedzenie komitetu jubileuszowego nie doszło do skutku, z powodu braku kompletu. Następne posiedzenie odbędzie się w niedzielę o godz. 10 rano. Pożądany jest udział jaknajwiększej ilości członków ze względu na bliski termin obchodu jubileuszowego. Jednocześnie proszeni jesteśmy o zaznaczenie, że wsparcia tygodniowe udzielane są w wysokości 2 rb. 80 kop. tygodniowo.

Zabrukowanie ulicy. W tych dniach budowniczy miejski przystąpił do sporządzenia kosztorysu, na zabrukowanie kamieniem polnym ulicy św. Benedykta, od ulicy św. Ludwika do samej stacji drogi żelaznej warszawsko - kaliskiej.

Lapanie prenumeratorów. Ostatni kwartał w roku rozpoczęty, a więc i kampania przednoworoczna w pełnym biegu, zwłaszcza wśród tych organów, które, samą siłą rzeczy nie zdolne piąć się ku górze, w sztucznych konkurencyjnych są zniewolone szukać ratunku.

Więc trzeba samemu się chwalić, gdy nikt chwalić ich nie śpieszy, a czyliż może być wygodniejszy ku temu środek nad napaść na piśma prowincjonalne, mało w Warszawie poczytne; nie naraża to na niewygodne nieraz sprawdzenie ad hoc naciągniętego faktu, na zbytnie rozszerzenie się niemiłej odpowiedzi, gdyby zainteresowane pismo wystąpiło w swej obronie.

Niestety, do takich sztuczek konkurencyjnych niekiedy się i „Niwa Polska”.

Nasz felietonista podniósł w „Kronice tygodniowej” myśl „Niwy polskiej” w przedmiocie sporu o Morskie Oko.

Rozwinął ją jednak samodzielnie i przeniósł na grunt czysto łódzki. Za to „Niwa polska” uczyniła nam zarzut absolutnej nieznanomości etyki dziennikarskiej, zapominając, że nie tylko „Niwa polska” mogła się przy sprawie o Morskie Oko dopatrzeć potęgę prasy, która, gdy chce, wiele zdziałać może, — że nie przysługuje przecież „Niwie polskiej” wyłącznie monopol na pewne myśli i wyrażenia, a perłą Tatr nie tylko „Niwa polska” lecz wszyscy mamy prawo nazywać Morskie Oko.

Natomiast rodzi się pytanie, że skoro podjęcie cudzej myśli, choćby nawet z mimowolnem powtórzeniem paru słów, w które ją ubrano, ma nazywać się brakiem etyki dziennikarskiej, to jak nazwać przedruk całego poważnego artykułu, od a do z pod tymże samym tytułem, bez cytowania źródła.

A jednak fakt taki miał miejsce w nr. 40 „Niwy polskiej”, gdzie przedrukowano cały artykuł p. t. „Dyskusja o traktatach handlowych”, poprzednio pomieszczony w „Kuryerze Poznańskim” i „Rozwoju” nr. 222.

Przez pomyłkę. T. M., lat 38, na ulicy Pańskiej pod nr. 11, zażył przez pomyłkę arszeniku. Zawezwano Pogotowie, lekarz którego zastosował natychmiastowe środki ochronne i po przepłukaniu żołądka odwiózł chorego na dalszą kurację do szpitala Czerwonego Krzyża.

Straszny wypadek. Dziś o godzinie 8 i pół pociągiem z Andrzejowa na stację kolei łódzkiej przewieziono człowieka, który uległ strasznemu wypadkowi. Oto, przechodząc przez plant w Andrzejowie, dostał się pomiędzy dwa wagony, które zgniotły mu klatkę piersiową i złamały lewą nogę. Nieszczęśliwego wniesiono do wagonu pociągu, idącego do Łodzi, przy czem okazywał jeszcze słabe oznaki życia. Za przybyciem do Łodzi natychmiast wezwano Pogotowie, lekarz którego stwierdził śmierć. Ciało nieszczęśliwego zabezpieczono na stacji do czasu przyścia władz sądowych. Nazwiska ofiary wypadku nie stwierdzono. Jest to człowiek 60 lat młody. Z powierzchowności należy przypuszczać, iż pochodzi z klasy robotników fabrycznych.

Nagła śmierć. Na ulicy Włodzimierskiej za cmentarzami, nagle zachorował Alwin Fisne, lat 43, tkacz. Przybyły lekarz Pogotowia stwierdził już tylko śmierć.

Drobny ogień. Wczoraj o godzinie 4 m 15 po południu w mieszkaniu Wolfa Berlińskiego przy ulicy św. Benedykta nr. 12, od rozpalonego pieca zapaliła się pościel. Ogień ugasili domownicy przed przybyciem I i II oddziału straży.

Bójki. Na ulicy Marysińskiej nr. 43, L. S., lat 20, otrzymał w bóję ranę w plecy, zadaną ostrym narzędziem. — Na ulicy Jerozolimskiej nr. 7, Walenty Witosiak, lat 37, zabawiając się w wesołej kompanii, w czasie wy-nikłej kłótni uderzony został butelką od piwa tak mocno, iż otrzymał ranę w głowę. — Na ulicy Targowej nr. 9, Szmul Sontag, lat 42, został w kłótni uderzony kamieniem, przy czem zraniono go w szyję i ucho.

W powyższych wypadkach lekarze Pogotowia udzielili poszkodowanym doraźnej pomocy, pozostawiając ich na miejscu.

Z ulicy. Na ulicy Piotrkowskiej nr. 67, Wawrzyniec Kuszynski, lat 30, padając w ataku epileptycznym na bruk, odniósł bolesną ranę w głowę. Po udzieleniu pomocy przez lekarza Pogotowia, odwieziony został do szpitala Czerwonego Krzyża. — Na ulicy Główniej nr. 16, Henryka Zech, lat 78, przechodząc, upadł, przy czem wybiła palec. Lekarz Pogotowia udzielił pomocy, poczem poszkodowany udał się dorożką do mieszkania.

Wypadki. Na ulicy Piotrkowskiej nr. 305, Floryan Michalski, furman lat 58, jadąc najadowanym wozem do Pabianic, nie zdążył się usunąć nadjeżdżającemu tramwajowi, który uderzył o wóz, wskutek czego wynikło silne wstrząśnienie. Floryan Michalski spadł na bruk i zranił głowę. Lekarz Pogotowia ranę opatrzył, poczem poszkodowany udał się do Pabianic. — Na ulicy Średniej nr. 52, dwie dorożki, jadąc z przeciwnych stron, najechały na siebie, wskutek czego woźnica jednej z nich, Michał Artyniak, lat 40, spadł z kozła i dostał się pod koła dorożki, jadącej z przeciwnych stron, przy czem zranił głowę i rękę. Lekarz Pogotowia ranę opatrzył, pozostawiając poszkodowanego na miejscu.

Kurocz. Na ulicy Konstantynowskiej nr. 29, Wiktoria Bitnek, lat 18, uległa kuczowi żoładka. Lekarz Pogotowia udzielił pomocy, pozostawiając chorą na miejscu.

Ekonomiczna.

Z przemysłu. Dnia 31 b. m. odbędzie się ogólne zgromadzenie członków akc. Tow. Juliusza Heinza.

— Akcyjne Tow. Leonhardt, Woelker i Girbald w trzecim roku swej działalności wykazało dochodu brutto 804,329 rb. 74 kop., a czystego 129,618 rb. 43 kop. Ostatnią tą sumę rozdzielono jak następuje: na kapitał zapasowy 6,090 rub. 15 kop., na wynagrodzenie zarządu 12,352 rb. 80 kop., na dywidendę w rozmiarze 5 proc. 100,000 rb., pozostałość zaś w sumie 11,175 rb. 48 kop. przeniesiono na następny rok.

CENY ZBOŻA I PASZY.

Łódź, 7 października.

Dziś płacono na targu:	
Pszentica polska	6.20 rb. za korzec
rosyjska	93 kop. do 1.00 rb. za pud
Żyto polskie	4.50 — 4.60 za korzec
rosyjskie	75 — 78 kop. za pud
Owies	73 — 78 kop. za pud
Jęczmień browarny (200 f.)	4.15 za korzec
na kaszę	3.50 „ „
Groch warzelny (260 f.)	7.00 „ „
na paszę	6.00 „ „
Kartofle	1.80 do 2.10 za korzec
Siano	1.20 do 1.30 za 120 funtów
Konieczyna	1.30 do 1.40 „ „
Słoma	— 1.00 „ „

Największym popytem cieszyły się: żyto, pszenica i owies w wyborowym gatunku. Wogóle zauważyć się dziś dało większe ożywienie, aniżeli w tygodniu ubiegłym.

Z sąsiedztwa.

Straż ogniowa. Wczoraj gubernator piotrkowski zatwierdził ustawę straży ogniowej ochotniczej w Tuszynie, założycielem której jest dr. Stanisław Skalski.

Z Sosnowca. W nowoutworzonym mieście Sosnowcu posada prezydenta będzie VII klasy z pensją 3,000 rb. rocznie, a posada radnego kasyera tegoż miasta VIII klasy z pensją rb. 1200 rocznie.

SZTUKA I PIŚMIENNICTWO.

* Teatr nasz sypie premierami jak z rogu obfitości, bo i na bieżący tydzień zapowiedziano dwie. We czwartek ukaże się doskonała krotoczwila Tilla von Trotta p. t. „Próba miłości”, a na sobotę dyrekcyja wynalazła nieznaną u nas sztukę Emila Zoli p. t. „Teresa Draquin”. Jest to utwór o melodramatycznym podkładzie, utrzymany w odpowiedniej powadze i przykuwający widza swą akcją. Z racyi tragicznego zgonu

pisarza odegranie tej sztuki będzie na czasie. Oprócz tych nowości teatr powtarza dzisiaj krotoczwilę „Z własnych funduszków”, a w środę po cenach niższych „Kronikę miejscową”.

* Znana śpiewaczka Józefa Szlezycierówna rozpoczęła dzisiaj w Łodzi dawać lekcye śpiewu na kursach muzycznych A. Grudzińskiego.

* Najbliższy koncert Towarzystwa muzycznego pod kierunkiem p. Tadeusza Joteyki odbędzie się w dniu 15 b. m. w sali koncertowej. Na koncercie tym wystąpi sławny artysta Alfred Kastner oraz siły zbiorowe Towarzystwa muzycznego. Chór damski odśpiewa „Barkarolę” Joteyki i „Pieśń jesienną” Mendelsohna, a orkiestra wykona szereg utworów Glucka, Haydna, Beethovena, Czajkowskiego i innych.

Bliższe szczegóły powyższego koncertu podamy wkrótce.

* W Krakowie nakładem księgarni D. E. Friedleina, wyszły z druku „Utwory dramatyczne” L. Rydla w dwóch tomach. Tom pierwszy obejmuje: 1) „Matkę”, 2) „Dies irae”, 3) „Z dobrego serca”, 4) „Ze sceny”. — Tom drugi: 1) „Jeńcy”, 2) „Prolog”, 3) „Epilog” i 4) „Na marne”.

Jest to wydanie niezwykle staranne, na pięknym papierze, ozdobione winetkami w stylu zakopiańskim, wykonanemi według rysunków A. J. Procajłowicza, z portretem autora, który narysował profesor Leon Wyczółkowski. Druk wykonała tłocznia literacka, zostająca pod zarządem L. K. Gorskiego. Księgarnia Friedleina w Krakowie, którą od lat dwóch prowadzi wnuk jego Józef Münnich, dobrze zasłużyła się sprawie wydawniczej. W krótkim bowiem czasie wyszło jej nakładem około 40 dzieł różnych pisarzy polskich a wszystkie wyróżniają się niezwyklej starannością. Lecz „Utwory dramatyczne”, L. Rydla, górują nad innemi, w tak piękną szatę zewnętrzną ujął nakładca te perły poezyi polskiej.

„Utwory dramatyczne” niebawem ukażą się na półkach we wszystkich naszych księgarniach, gdyż wydawnictwo to obliczono nie tylko na Galicję, ale i na Królestwo Polskie.

Literacką ocenę tych utworów podamy później.

* Złożona w tych dniach dyrekcyi teatru lwowskiego nowa opera „Marya”, której autorem jest znany muzyk p. Henryk Melcer, budzi zacieka-wienie wśród całego ogółu polskiego. „Marya” jest osnuta na poemacie Antoniego Malczewskiego, a nawet tekst jej prawie całkiem wszedł w libretto. Utwór, składający się z dwóch aktów i epilogu, wypełnia cały wieczór teatralny. Pierwsze dwa akty zawierają, jako libretto, prawie cały poemat. Akt I zaczyna się sceną Miecznika z Maryą pod lipą. Z za sceny głos koczaka przybywającego z listem od Wojewody. Radość Maryi; jej śpiew solowy. Za sceną sygnały wojskowe, przybywa Wacław. Tercet: Miecznika, Maryi i Wacława; Miecznik się oddała: duet miłosny Maryi i Wacława. Słychać pobudkę wojenną, wojsko wkracza: pieśń bojowa. Wacław odjeżdża na wyprawę tatarską. Akt kończy się modlitwą Maryi za szczęśliwy powrót Wacława. W akcie tym nowem, jest tylko, jako libretto: pieśń żołnierska i modlitwa Maryi. — Akt II w izbie gościnnej Miecznika. Marya w otoczeniu przadek; Marya zostaje samą. Maski za sceną. Wejście masek; śpiewy, tańce, chór. Następuje walka ze służbą; Marya pada zabita. Powrót Wacława. Poprządkowanie zbrodniarzem. Nowością jest tu „Prząśnica” i chór masek. — Natomiast cały epilog jest inwencją nową. Cmentarz wiejski; noc; scena niema. Miecznik na grobie Maryi; intermezzo orkiestrowe, burza, pioruny, błyskawice. Zwolna natura uspakaja się. Miecznik ma widzenie: Marya w otoczeniu aniołów, którzy na harfach przygrywają pieśni niebiańskie, wznosi się ku niebu. Miecznik wznosi ręce w górę, pada na grób i umiera. Oto libretto. — Autor złożył dzieło do rąk dyrektora Pawlikowskiego, od którego wyłącznie zależy wystawienie i obsada.

OFIARY.

Na wpisy dla uczniów.

Zamiast wieńca na grób ś. p. Erazma Panasewicza: A. Weiss 5 rb., J. Zeydel 5 rb., W. Kowalski 5 rb., F. Plejznerowski 5 rb., St. Pstragowski 5 rb., H. Karpik 4 rb., W. Ciesielski 2 rb.

Ze stowarzyszenia majstrów fabrycznych.

Ubiegłej soboty, przy ul. Głównej № 17, odbyło się zebranie członków Stowarzyszenia wzajemnej pomocy majstrów fabrycznych, któremu przewodniczył prezes p. Adolf Führig. Przedewszystkiem zakomunikowano zgromadzonemu, iż na liście zgłaszających w opłacie składek od kilku miesięcy figuruje 9-ciu członków i że zarząd proponuje, ażeby ich na mocy ustawy wykreślić ze stowarzyszenia. Zgromadzeni, podzieliwszy w zupełności poglądy zarządu, postanowili wykreślić wszystkich, znajdujących się na przedstawionej liście. Niezależnie od tego wykreślono na osobiste żądanie członka p. Mühlgo ze stowarzyszenia.

W dalszym ciągu rozpatrywano podania kilku członków, znajdujących się od dłuższego czasu bez miejsca, o udzielenie im z kasy towarz. zapomóg. Sekretarz stowarzyszenia p. Morsztynkiewicz wyjaśnił, że budżet wydatków na zapomogi przewidywał w r. b. tylko na rb. 350, tymczasem po dzień 1 sierpnia r. b. wydano już rb. 452 kop. 50, czyli przewyższył znacznie projektowaną sumę. Tu nadmieniał, że wobec tego upadają wszelkie zarzuty, skierowane pod adresem zarządu, jakoby ten przy wydawaniu i określaniu wysokości zapomóg powodował się jakimiś względami. Zarząd zawsze wchodzi w położenie członka i prawdziwie potrzebującym udziela w mniejszym lub większym rozmiarze wsparcie, o ile znajdują się fundusze w kasie. Bywały wypadki, że zarząd na 4 podania przyznawał tylko 2 członkom wsparcia, jedynie dla tego, że kasa stowarzyszenia w ostatnich czasach została bardzo wyczerpana, a dochody tymczasem okazują się nieznaczne. Proponuje więc, co do teraźniejszych podań, na mocy § 30 ustawy zredukować rozmiar wsparcia, mianowicie zamiast dotychczas wydawanych po rb. 5, dawać tylko po rb. 2 kop. 50 tygodniowo. Wywiązała się z tego powodu dyskusja, wynikiem której było postanowienie, ażeby dwóm proszącym członkom, z uwagi na ich istotnie ciężkie położenie materialne, wydać po 20 rubli jednorazowych wsparcia, oraz jednemu 10 rubli, 4 członkom uchwalono odmówić zapomogi. Tym sposobem wydatki zapomóg do obecnej chwili wynoszą rb. 512 kop. 50.

Zarząd stowarzyszenia, zachęcając członków do materialnej pomocy swym współtowarzyszom, w razie niezbędnej potrzeby, jednocześnie zakomunikował zgromadzonemu, że wszelkie sprawozdania z biura pośrednictwa pracy będą stale zamieszczane w piśmie miejscowych.

Z kolei, według porządku zebrania, nastąpiła pogadanka nadmistrza tkalni Schösserowskich w Ozorkowie p. G. Żórawskiego, który demonstrował własny wynalazek, zastosowany przy mechanicznych warsztatach tkackich.

Zdaniem p. Żórawskiego postęp w konstrukcji każdej maszyny lub przyrządu polegać winien na prostocie tychże; prostota bowiem budowy stanowi głównie o działaniu prawidłowym, stając się jednocześnie czynnikiem praktycznym w znaczeniu materialnym, to też i w wynalazku swoim dążył on do zastąpienia niebezpiecznego i wadliwego systemu przytyków (stecherów) przyrządem możliwie prostym.

Udało mu się nie tylko przytyki wyrzucić, lecz zastępując je przyrządem wynalezionym, otrzymać krośno zupełnie nowego typu niejako, gdyż krośno z tym przyrządem posiada warunki grzebienia stałego (Festblatt) przy spełnianiu najważniejszego działania, t. j. przy dobijaniu wátku, a jednocześnie jest i krośnem o grzebieniu ruchomym (Losblatt), niesłychanie bowiem łatwo wyrzucony zostaje grzebień na zewnątrz w razie przycięcia się czółenka, usuwając prawie zupełnie rwanie się nici. Nadto krośno takie stało się maszyną o biegu znacznie równiejszym; pozbawione przez przytyki wstrząśnięć, stało się wytrzymałym, a jako takie dla pracy swej bezwzględnie mniej zużywa pary, a więc i pod tym względem ekonomiczniej pracuje. Dlatego faktem jest, iż istnieje bardzo duża oszczędność na motorze, iż pozytywne próby dla braku odpowiednich przyrządów do indykowania zużycia siły przez maszynę, a w danym razie przez krośno tkackie nie wykonywał. P. Żórawski twierdzi jednak stanowczo, że oszczędność ta istnieje choćby tylko z powodu spokojniejszej, równiejszej i bez wstrząśnięć pracy krośna tkackiego. Dążenie do usunięcia przytyków nie jest rzeczą nową, istnieją bowiem dwa patenty wynalazków: jeden z roku 1888 Ludwika Povel z Nordhorn, w którym wynalazca urządza górne wylatywanie grzebienia, przeprowadza jednak to za pomocą tak skomplikowanego przyrządu, że to stało się niewątpliwie powodem, iż wynalazek nie znalazł zastosowania praktycznego; drugi patent z r. 1901 saskiej fabryki Ryszarda Hartmana usuwa przytyki, zastępując je również skomplikowanym mechanizmem pod ławą krośna, umieszczonym na miejscu osi przytyków, działającym na grzebień pośrednio przez dźwignie i sprężyny, z tą przeto stroną ujemną, że jak i obecnie grzebień, w razie przycięcia się czółenka, odchyła się dolną swą częścią, gdy tymczasem w przyrządzie p. Żórawskiego grzebień w czasie dobijania wátku mocno jest trzymany

tak u dołu jak i u góry i działa jak grzebień stały, a w razie przycięcia się czółenka, grzebień kompletnie i momentalnie z obsad wyrzucony zostaje, nie rwąc nici zupełnie.

Ponieważ wszelkie przyrządy specjalne komplikują tylko mechanizm krośna i nie podnoszą jego zalet konstrukcyjnych, przez dodatkowe urządzenia do wprowadzenia danego przyrządu w ruch, wynalazca dążył przeto, aby cel zamierzony osiągnąć, nie dając żadnego urządzenia do wprowadzenia w działanie pochwy i, badając wszystkie ruchy pojedynczych części krośna, doszedł do wniosku, że do celu zamierzonego można dojść przez wyzyskanie wprost ruchu korby krośna. Połączenie to w biegu wykazało tak charakterystyczne poruszanie się, że ruch stał się najważniejszym i wytycznym punktem wynalazku.

Przyrząd wynaleziony polega na urządzeniu nowej pochwy (Ladendechel) z dwóch połów złożonej i zawiasami połączonych. W jednej znajduje się przez całą długość osi zaopatrzone hakami, w ilości zależnej od długości, w połowie drugiej znajdują się wprost haków umieszczone ucha, za które haki załapują, te z nich wychodzą, przez co pochwa raz jest szczelnie zamknięta, to znów otwarta.

Grzebień dolną częścią osadzony jest w płosze, a górną częścią trzymany pochwą. Oś połączona jest za pomocą dźwigni z korbą, i od ruchu tejże otrzymuje się ruch taki, że umieszczone na niej haki przez $\frac{2}{3}$ obrotu trzymają za ucha i pochwa jest wtedy szczelnie zamknięta, a w $\frac{1}{3}$ obrotu w stanie otwartym.

Pochwa jest zamknięta przez cały czas powrotu płochy od towaru, t. j. wtedy, kiedy czółenka przelatuje przez przesmyk, a w chwili, kiedy pochwa zaczyna zbliżać się do towaru, następuje puszczenie haków i w wypadku pozostania czółenka w przesmyku, nici zaczynają przecierać na czółenku, które wypycha grzebień trzymany w tej chwili tylko za pomocą słabej sprężyny.

Przed mającym nastąpić dobieciem wátku na jeden mniej więcej cal od towaru haki znów załapują za ucha, trzymając pochwę szczelnie zamkniętą, przez co dobijanie wátku odbywa się w warunkach grzebienia stałego.

Wyniki badań z nowym przyrządem dały rezultat następujący:

Z krośna z grzebieniem ruchomym można otrzymać tkaninę również ciężką, jak z krośna z grzebieniem stałym. Czółenku, w razie przycięcia się, nie obcina nici prawie wcale. Krośna z grzebieniem stałym, przy zastosowaniu przyrządu wynalezionego, mogą być puszczone na zna-

Dlatego też postanowiono nie stawiać się na tym sądzie i tylko wysłano do Korczyna swego zastępcę, szlacheica Śreniawitę, Jana Oraczewskiego; dano mu transumowany przywilej miejski i polecono prosić króla, by miasto przy nim zachował.

Tymczasem syn zabitego pan Rabsztyński¹⁾ wniósł skargę przeciw mieszczanom o zabicie ojca, a brat s. p. Andrzeja, kasztelan krakowski, o owo wadyum 80,000 flor., skoro mieszczanie wyrok królowej przekroczyli.

Przed sądem zamiast oczekiwanych rajców zjawia się ów Jan Oraczewski i prosi, by mu pozwolono przeczytać przywilej. Ale poprzednio zapytano go, czy ma pełnomocnictwo od rajców, a tego nie miał. Widocznie wśród takich kłopotów zapomniano o tem i pełnomocnictwa Oraczewskiemu nie wygotowano. A to o mało nie stało się powodem zguby dla niego. Szlachta bowiem już i tak wielce oburzona, że szlacheccy stają w obronie plebejów przeciw szlacheccowi, rzuciła się teraz na niego i poczęła wobec króla bić, szarpać. I byłaby go rozsarpała na miejscu, gdyby się był nie dostał do króla i nie osłonił jego płaszczem. Przed powagą królewską rozjuszona szlachta musiała ustąpić. Wszelako skazano Oraczewskiego na 3 grzywny kary, a ponieważ ich nie miał, wsadzono go do wieży, aż dopiero rajcy go z niej uwolnili, dostarczywszy mu skrycie pieniądze na zapłacenie kary.

¹⁾ Andrzej Tęczyński za żoną Jadwigą Melsztynską wziął ogromne dobra wraz z Rabsztynem i Książem, skąd też syn jego zwał się panem na Rabsztynie, lub wprost Rabsztyńskim, w odróżnieniu od linii głównej, której głową był kasztelan, pan na Tęczynie. „Odtąd od pnia wspólnego oddzieliła się osobna gałąź Rabsztyńskich“, która wygasła w wieku XVI. (Smolka, Szkice II, p. 74).

(D. c. n.).

4)

JAN PTAŚNIK.

Tragedya krakowska.

—:—

(Dalszy ciąg, p. № 229).

A tego przecież nie mógł znieść Tęczyński; kazał płatnerza też służbie schwytać i obić. Dalej, według zapiski w radzieckich aktach, rajcy są zupełnie niewinni, tymczasem, według Długosza, oni byli sprężyną całego tego nieszczęśliwego zajścia. Oni kazali bramy zamknąć, aby Tęczyński przypadkiem nie umknął, a gdy królowa nałożyła na obie strony wadyum 80,000, by się wstrzymali od dalszych kroków, byli z tego wyroku zupełnie niezadowoleni i oni to poczęli na lud wołać, by się ze wszystkich stron gromadził zbrojno na ratuszu. Oni też nawet prawdopodobnie kazali w dzwon na gwałt uderzyć i podniecać już i tak «trunkiem podniecone» pospólstwo. Na razie wstrzymamy się od wydawania sądu, które z tych dwu źródeł jest wiarogodniejsze, i o ile. Tyle tylko powiemy, że tak, jak brzmi opowiadanie Długosza, musiał wyglądać akt oskarżenia, a obrony nie było.

Mając akt oskarżenia, wróćmy do samej sprawy, bo teraz nastąpi sąd.

II.

Kiedy do wojska nadeszła wieść o tym strasznym wypadku, wzburzyło się rycerstwo okrutnie i nie chciało nigdzie ruszać, póki zabójcy nie poniosą kary. Król obiecał sprawców ukarać i na razie rozruch uspokoił. Kiedy jednak przybyli: syn zabitego i wielu krewnych,

rycerstwo ze wszystkich ziem udało się do królewskiego namiotu i przez usta Jana Amora Tarnowskiego wniosło skargę przeciw mieszczanom krakowskim, z wielkim krzykiem, hałasem i lamentem domagając się pomsty. Sam król miał zapłakać nad tym strasznym wypadkiem. Odpowiedział też, że zabójstwo popełnione na Tęczyńskim wielce go boli i chociaż różni różnie o nim powiadali, skoro tylko ukończy pruską wojnę i wróci do kraju, natychmiast ukarze zabójców.

Wojna się co prawda nie skończyła, ale skończyła się wyprawa i to zupełnie nieszczęśliwie. Król postanowił już stanowczo zerwać z wyprowadzaniem do boju niekarnych tłumów szlacheckich i raczej prowadzić wojnę żołniersztwem najemnym. Na to potrzeba pieniędzy. Zwoluje więc w grudniu na św. Mikołaja sejm do Nowego Miasta Korczyna, by tu uchwalono podatki. Wobec sejmu, od którego chciał otrzymać jaknajwiększe zasiłki, musiał być królem uległym. A na nim miała być rozsadzona i sprawa zabójstwa Tęczyńskiego. Na środek po św. Mikołaja wezwano do Nowego Miasta i rajców wraz ze starszymi cechów i kupców. Rajcy byli w wielkim kłopotcie, co zrobić. Staną przed sądem sejmowym, sami uczynią wyłom w swych przywilejach, bo według przywileju Kazimierzowskiego z roku 1358, mieszczanin krakowski za zabicie szlacheica miał być sądzony w obecności króla lub jego zastępcy, ale według prawa miejskiego, a zatem magdeburskiego, i to w mieście, na zamku. Bo chociaż to nie było wyraźnie powiedziane, jednakowoż to «indictum regium» w ten sposób było tłumaczone, tem bardziej, że sąd taki miał się odbywać i w obecności kilku rajców krakowskich. A teraz wzywają wszystkich rajców, jako obwinionych i przed sąd sejmowy. Nie jestże to naruszeniem przywileju?

cznie szybszy bieg, podnosząc tym sposobem produkcję.

Wreszcie przyrząd ten, przez usunięcie przytyków gwarantuje absolutnie bezpieczeństwo palcom tkaczów; i z powodu wyrzucenia przytyków, t. j. zasadniczą zmianę systemu dobijania wątku nazwany został: «System anti-przytyków Żórawskiego».

Przyrząd zaleca się nietylko przy budowie nowych krosien, lecz znakomicie się opłaca przy stosowaniu go do krosien istniejących, nieznaczny bowiem nakład dozwala osiągnąć od razu zalety wyżej wskazane. Wielką też zaletą wynalazku jest znaczne zmniejszenie pracy dla majstrów, system przytyków bowiem wymaga ciągłej pieczy i znacznych kosztów remontu.

Za przedstawienie swego wynalazku zgromadzeni podziękowali prelegentowi gromkimi oklaskami. Następnie wywiązała się ożywiona dyskusja, w której zabierał także głos p. Żórawski, udzielając wyczerpujących objaśnień.

Wynalazek ten, stanowiący własność spółki „G. Żórawski i S. Gralewski” zyskał już patent na eksploatację zagranicą, a w ostatnich czasach poczyniono starania o patent na Cesarstwo. Wynalazek „System antiprzytyków” znalazł już tytułem próby zastosowanie w fabrykach łódzkich, mianowicie akc. tow.: Geyera, K. Scheible-
ra, Poznańskiego, Heinza i Kunitzera w Widzewie i Kindlera w Pabianicach.

Z WARSZAWY.

— Zaprojektowano pobieranie dodatkowej opłaty w kwocie 10 rb. rocznie w gimnazyach za wykłady nauk przyrodniczych.

— Na ostatnim posiedzeniu wydziału szpitali w Tow. higienicznem dr. Kramsztyk poruszył ważną kwestję oddzielnych pokoiów t. zw. separarek dla osób zamożniejszych. Mówca zaznaczył całą niesprawiedliwość w urządzeniu tego rodzaju i dowodził, że bardzo często uboga ludność, płacąca podatek szpitalny, nie może przyjąć do szpitala, bo na ogólnych salach brak miejsca, a tymczasem separatki stoją próżne. Oprócz tego separatki konkurują z prywatnymi zakładami i często się zdarza, że osoby zamożne idą do szpitala, zajmując w nim miejsce.

— Zaledwie skończył się konkurs dramatyczny imienia Henryka Sienkiewicza, przeznaczony dla Łodzi, a już redakcja „Wędrowca” ogłosiła drugi, tym razem na jednoaktówkę dla miłośników sceny. Termin konkursu dość bliski, bo 1 grudnia r. b. Nagrody są dwie: pierwsza 200, druga 60 rb.

— Jarmark na owoce rozpoczyna się w Warszawie 10 października. Wobec opóźnionego sprzętu owoców, dotychczas zadeklarowano tylko 3000 pudów.

— Warszawski salon artystyczny wysłał w tych dniach na zamówienie ks. Kamińskiego do Czyty w Zabajkalskim okręgu ołtarzyk podróżny.

— Dziś Filharmonia warszawska rozpoczyna sezon zimowy koncertem czeskim.

— Rozmaici rycerze łatwych dochodów obmyślili sobie nowe źródło.

Ponieważ skrobanie monet złotych dla zbierania w ten sposób złota pozostawia widoczne ślady i bez trudu daje się zauważyć, w ostatnich czasach podrabiacze zastosowali inny sposób, mniej pozostawiający śladów, a mianowicie wytrawianie monet sposobem chemicznym. Wytrawianie dokonywa się w ten sposób, że herb i inne napisy wypukłe pozostają nietknięte, a złoto wytrawione jest tylko z miejsc gładkich. Wytrawiona w ten sposób moneta 5-rublowa zawiera złota mniej prawie o rubla; monety 15 i 25-rublowe mają złota mniej o 2—4 rub. W warszawskim oddziale banku państwa zauważono już kilkanaście sztuk takich monet, wobec czego zwiększono dozór nad przyjmowaniem złota od publiczności. Monety wytrawione przyjmowane będą na wagę.

— W Warszawie w sprzedaży ukazał się w znacznej ilości cement fałszowany, pakowany w beczki drewniane bez etykiety firmy i adresu fabryki.

— Na ostatniej zabawie ludowej w parku praskim aeronauta p. Vittelio zrobił taki eksperyment, że do spadochronu przywiązał psa i później odciał go na pewnej wysokości. Pies

szczęśliwym trafem znalazł się na podwórzu ko-szar pod Zjazdem. Towarzystwo opieki nad zwierzętami zaprotestowało przeciw takiemu męczeniu zwierząt, ale bezskutecznie, gdyż p. ober-policmajster odrzucił podanie. Za to aeronauta został ukarany, bo spadł z balonu w głęboką fosę obok fortyfikacji i użył zimnej kąpieli.

WIADOMOŚCI ZAMIEJSCOWE.

Z kraju.

— Do seminaryum duchownego w Płocku przyjęto w r. b. 18 aspirantów do stanu duchownego.

— Dowiadujemy się, że ministerium spraw wewnętrznych zezwoliło na otwarcie w Piotrkowie oddziału rosyjskiego Towarzystwa weterynaryjnego. Niebawem mają się zjechać do Piotrkowa stowarzyszeni dla wspólnych narad pod przewodnictwem inspektora weterynaryi, p. Kiszkiela.

— Ze wszystkich stron kraju naszego donoszą o gwałtownem obniżeniu temperatury w dniu 2 b. m. i dni następnych, oraz o pierwszym śniegu, który spadł w dniu tymże, nie obfitym wprawdzie, ale w każdym razie niezwykle wczesnym, jak o tej porze roku. Wślad zatem dochodzą obawy o zbiór kartofli i buraków, bardzo wczesnem zimnem zagrożonych. — Podobne wieści przedwczesnego zimna i śniegu dochodzą z Księstwa Poznańskiego i zachodniej Galicyi.

— Na pierwszym posiedzeniu kieleckiego komitetu rolniczego, oprócz 27 punktów programu, p. Eustachy Dobiecki proponował włączenie do obrad jeszcze 7 punktów, nie objętych programem rady rolniczej przy ministrze skarbu a przedstawiających ważny interes dla ziemian gub. kieleckiej, a mianowicie: 1) uregulowanie służebności, 2) propinacje wiejskie, 3) uporządkowanie ciężarów gminnych, 4) ustalenie praw własności włościańskich, 5) kredyt długoterminowy dla włościan, 6) stosunki służby i robotnika i 7) szpitalnictwo wiejskie wraz z kwestją obsługi lekarskiej i higieny.

— Jedno z biur technicznych proponowało zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w Kielcach kosztem 80,000 rb.

— Ministerium spraw wewnętrznych zatwierdziło budżet szpitala tworkowskiego na r. b. według którego dochody wynoszą 229.883, wydatki określono na 227.859 rb.

— Ministerium skarbu zatwierdziło ustawę Towarzystwa wzajemnego kredytu w Łęczycy.

— Po połączeniu odnogą szerokotorową st. Łowicz linii kaliskiej ze stacją Łowicz kolei wiedeńskiej (odległej o trzy wiorsty), stacja Łowicz wiedeńska będzie znacznie rozprężniejsza i zmieniona w ten sposób, że magazyn towarowy z ekspedycją, rampy przeładunkowa i ładunkowa, oraz składy kupieckie znajdą pomieszczenie w dzisiejszym ogrodzie stacyjnym.

— W tych dniach opinia Radomia poruszoną była smutną a straszną sprawą, rozpatrywaną w sądzie okręgowym miejscowym. We wsi Komorniki w powiecie kozienickim, mieszkali włościanie Jakubowie Majewscy; od dłuższego już czasu Majewska żyła w bliskich stosunkach z mieszkańcem tejże wsi, Michałem Szymańskim, za co ją mąż niejednokrotnie bił. Nie było to więc stadło szczęśliwe. W miesiącu maja r. b. Majewski, po powrocie z niesporów, więcej się we wsi nie pokazał; zaniepokoiło to sąsiadów, którzy znali oddawna właśnie pomiędzy małżonkami M., wskutek czego sołtys zarządził rewizję w ich domu.

Przy rewizji, zaskoczył wszystkich gwałtowny opór Majewskiej, nie pozwalającej sołtysowi wkroczyć do chałupy. Rezultat rewizji był straszny; po długich a bezowocnych poszukiwaniach, znaleziono nareszcie w skrzyni trupa Majewskiego, przysypanego mąką, z odciętymi rękami i nogami. Na ten widok, pełen grozy i na natargowe pytania władzy, Majewska rzekła, że to Szymański zabił jej męża i obiecał się z nią żenić. Kłam zadał temu opowiadaniu 8-letni synek Majewskich, mówiąc, że doskonale pamięta, jak matka w nocy siekierą zabiła śpiącego ojca i odrąbała mu obie ręce i nogi, ręce i jedną nogę wyniosła na strych, drugą zaś spaliła w piecu.

Straszny to fakt, gdy ośmioletnie dziecko musi własną matkę potępić!

Podsądnych bronili z urzędu adw. przysięgli: W. Silnicki i B. Przylecki.

Agnieszkę Majewską, która się przyznała do winy, sąd po zbadaniu świadków, skazał na 15 lat ciężkich robót z pozbawieniem wszystkich praw stanu i dożywotniem osiedleniem na Syberyi; Michała zaś Szymańskiego od odpowiedzialności uwolnił.

Ze Lwowa.

— Poseł Włodzimierz Kozłowski, wybrany w tych dniach ponownie z wielkiej własności jaworowskiej posłem do rady państwa, zawiadomił prezydenta izby posłów, że mandatu nie przyjmie, a zarazem wystosował gorącą podziękę do swych wyborców za zaufanie, którem go darzą. Dr Kozłowski nie przyjęcie mandatu motywuje tem, że nie kierowała nim wątpliwość co do zaufania, posiadanego u wyborców, — ale inne względy, które dotychczas zmianie nie uległy. Zauważyć należy, że przed przystąpieniem do głosowania w d. 30 z. m., wyborcy, po zawiadomieniu ich przez hr. Jana Szeptyckiego, że dr. Kozłowski trwa dalej w zamiarze nie przyjęcia mandatu do rady państwa, uchwalili jednogłośnie: 1) wybrać ponownie posłem do parlamentu dr-a Kozłowskiego, co też następnie uskutecznił; 2) na wypadek, gdyby dr. Kozłowski wyboru nie przyjął i skutkiem tego musiał być rozpisany ponowny wybór i przy tym wyborze oddać swe głosy zgodnie na dr-a Kozłowskiego.

Z Poznania.

— Trzeci proces wrzesiński toczył się b. dzisie w listopadzie r. b. w Gnieźnie. W pierwszym procesie wrzesińskim skazany został na 15 miesięcy więzienia p. Balcerkiewicz za to, że podług zeznania żandarma, stał w bliskości szkoły i miał wydawać okrzyki, podburzające na nauczycieli wrzesińskich. P. Balcerkiewicz, którego za kaucją wypuszczono z więzienia, podał wniosek o odwołanie sprawy swej, twierdząc, że żandarm omylił się i wziął Kaliskowskiego za niego (Balcerkiewicza). Izba karna wytoczyła wskutek tego postępowanie przeciwko Kaliskowskiemu i skazała go na 15 miesięcy więzienia. Teraz w odwołanem postępowaniu zostanie zapewne p. Balcerkiewicz uwolniony.

Z Cieszyńska.

— Szlaska rada szkolna krajowa zezwoliła na otwarcie kl. VIII w gimnazjum polskiem w Cieszynie. Tak więc, gimnazjum to jest już pełne, a rząd nie może mieć wymówki, że rozporządzenia dawniejsze nie pozwalają na upaństwowienie średnich szkół niepełnych.

— «Rolnik szlaski» donosi: «Kurs hodowli ryb odbędzie się tej jesieni w Cieszynie, pod kierownictwem Schroedera, naturalnie w języku niemieckim. Ponieważ u nas tylko gospodarze polscy zakładają stawy i hodują ryby, więc chyba niemiecki język wykładowy jest na to, aby słuchacze tego kursu uczyli ryby języka niemieckiego».

— Do polskiej szkoły ludowej, którą «Macierz szkolna» założyła w Cieszynie w r. 1900, zapisało się, jak donosi «Gwiazdka cieszyńska» 293 dzieci.

— W Trzyńcu dnia 20 z. m., około godz. 10 wieczorem podrzucił ktoś bombę pod oknami gospody Grögera. Bomba eksplodowała z wielkim hukiem, a siła jej była tak straszna, że wszystkie okna zostały zdruzgotane. Na szczęście, w izbie gospodniej nikogo nie było. Nazajutrz rano znaleziono na miejscu eksplozji jeszcze inną bombę. Sprawca tych zamachów nieznan.

Z OSTATNIEJ POCZTY.

Rusini galicyjscy a polacy.

Wobec skarg rusinów galicyjskich na ucisk i prześladowania ze strony polskiej, i zarzutów, że polacy postępują względem nich tak samo, jak łakatyści względem ludności polskiej w W. Ks. Poznańskim, «Czas» krakowski pisze:

«Nie potrzebujemy powtarzać, że rusinom nikt ziemi wydzierać, ani praw narodowych pozbawiać ich nie myślał i nie myśli. Przypominamy w tym względzie następujące fakty:

1) Szkół ludowych posiadają rusini w Galicyi więcej, aniżeli polacy.

2) Rusini mają gimnazya rusińskie, a zakłada się je nawet tam, gdzie brak uczniów rusińskich. Gdy gimnazya polskie są ponad wszel-

ką miarę przepelnione, zapełnia się z trudem i sztucznie gimnazyja rusińskie odpowiednią liczbą uczniów.

3) Na uniwersytecie lwowskim jest tyle katedr rusińskich, ilu tylko odpowiednich do nich kandydatów mają rusini. Pierwszy wykwalifi-

kowany uczony rusiński otrzyma natychmiast katedrę. Od nich samych przeto zależy wzrost nauki rusińskiej.

4) W urzędach są rusini nie tylko równoprawnieni, ale istnieją dekasterye, w których jest więcej rusinów, niż polaków.

„Gdzież więc są «krzywdy» rusinów i jak można porównywać dole polaków w Poznańskim z położeniem rusinów w Galicji! Niczego więcej nie pragniemy, jak tego, abyśmy w Poznańskim mieli takie prawa i takie stosunki, — jak rusini w naszym kraju.“

Erazm Panasewicz

zasnął w Bogu dnia 6 października, przeżywszy lat 54.

Pozostali w ciężkim smutku żona wraz z dziećmi zapraszają krewnych, kolegów i znajomych na wyprowadzenie zwłok w środę o godzinie 4 popołudniu z domu № 37, przy ulicy Długiej na stary cmentarz rzymsko-katolicki. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w czwartek o godzinie 9 i pół rano w kościele św. Krzyża.

1304

Różne wieści.

— Donoszą z Petersburga, że rząd rosyjski kolej wschodnio-chińską uznał za zagraniczną, jakkolwiek zbudowaną ona została za pieniądze rosyjskie i eksploatowaną będzie przez rosyjan. Otwarta na tej kolei z początkiem roku przyszłego komunikacja bezpośrednia prowadzona będzie na podstawie konwencji berneńskiej o międzynarodowym ruchu na kolejach.

— Na miejsce ustępującego ze stanowiska ambasadora niemieckiego w Wiedniu hr. Eulenburga, mianowany będzie hr. Wedel, ambasador niemiecki w Rzymie. Ustąpienie hr. Eulenburga należy do doniosłych faktów politycznych. Był to zajadły hakatysta w dyplomacji niemieckiej. On to przyczynił się do obalenia hr. Thuna w r. 1899 i do powstania gabinetu niemieckiego Clarego a teraz Koerbera. W popieraniu jednak niemieczyzny w Austro-Węgrzech posunął się zbyt daleko, tak, że uniemożliwił swój dalszy pobyt na dworze wiedeńskim.

— Lord Chamberlain zgodził się na przyniesienie pomocy boerom w sumie 30 milionów funtów (285 milionów rubli), lecz jednocześnie ma być nałożona na Transwaal kontrybucja wojenna w sumie 50 milionów funtów (475 milionów rubli). Rozpoczęcie poboru tej kontrybucji zacznie się dopiero po trzech lub czterech latach.

— Cesarz Wilhelm II udzieli posłuchania wodom boerskim o ile o to prosić będą przez posta angielskiego.

— W Natalu zniesiono stan oblężenia, z niektórymi ograniczeniami dla osób, skazanych podczas wojny.

Telegramy.

(Od naszych korespondentów).

Jałta, 6 października. Wczoraj, o godz. 3-ej m. 35, Ich Cesarskie Mości z Najdostojniejszymi Dziećmi, Wielcy Książęta Michał Mikołajewicz, Aleksander Michałowicz z Wielką Księżną Ksenią Aleksandrowną i Dziećmi przybyli na „Sztandarze” do Jałty, powitani przez Wielkiego Księcia Piotra Mikołajewicza, ministra sprawiedliwości, kontrolera państwowego, gubernatora, prezydenta miasta i inne władze.

Jego Cesarska Mość przyjął chleb i sól od prezydenta miasta Jałty, Dawydowa, zaszczytując słowami Miłościwemi. Najjaśniejszej Pani złożyli bukiety kwiatów przedstawiciele administracji gubernialnej i miejscowej, oraz damy. Ich Cesarskie Mości udali się do Liwadii, a Ich Cesarskie Wysokości do Aj-Todoru.

Tama i miasto pięknie przystrojone. Wczorajem iluminacja.

Berlin, 6 października. Dzienniki tutejsze donoszą, że cesarz Wilhelm przyjmie generałów boerskich 17-go b. m. „Nation. Ztg.” oświadcza, że dotąd nie załatwione jeszcze zostały formalne kroki w tej sprawie.

Berlin, 6 września. W wyborach na urzędy kościelne w Charlottenburgu polacy ponieśli porażkę. Mają oni zamiar wnieść protest przeciwko prawomocności wyborów.

Berlin, 6 października. Kilka tysięcy tutejszych restauratorów wystosowało petycję do parlamentu rzeszy w sprawie drożyzny mięsa.

New-York, 6 października. Siedemnastu właścicieli kopalń w zachodniej Wirginii przyjęło warunki robotników. Praca w kopalniach rozpoczęła się niezwłocznie. Cztery tysiące robotników odzyskały zarobek. Właściciele kopalń w Pensylwanii przygotowują się również do podjęcia produkcji na wielką skalę z nowymi robotnikami pod opieką siły zbrojnej.

Z ostatniej chwili.

(Od naszych korespondentów).

Bruksella, 7 października. Wczoraj o godz. 7 wieczorem przybyli tutaj generałowie boerscy. Przyjmowano ich nadzwyczaj owacyjnie. Zgromadziły się na powitanie ich tak olbrzymie tłumy, że wojsko, policja, żandarmerya i straż ogniowa z trudnością utrzymywały porządek. Krzyki entuzjastyczne towarzyszyły przejazdowi generałów, którzy z balkonu hotelu przemówili do tłumów w duchu pokojowym.

Wiedeń, 7 października. Z powodu braku autentycznych szczegółów o przebiegu rokowań ugodowych panuje tu ogólne rozdrażnienie i zaniepokojenie. Krążą najrozmaitsze pogłoski. Wszecniemy gotują jakąś «niespodziankę», o której głuche wieści krążą po Wiedniu. Obawiają się ich wystąpienia niespodziewanego, które może pociągnąć bardzo opłakane skutki wobec naprężenia sytuacji między Austrią a Węgrami, naprężenia, spowodowanego konferencjami ugodowymi, postawą prasy węgierskiej wobec syna arcyksięcia Ferdynanda d'Este i zarządzeniami rządu węgierskiego przeciwko Niemcom.

Wiedeń, 7 października. Dzienniki zaprzeczają wiadomości, podanej wczoraj przez «Monn-tags-Zeitung», jakoby dr. Koerber i Kaloman Szell podali się do dymisji.

Wiedeń, 7 października. Potwierdza się wiadomość, że w konferencyach ugodowych załatwiono pomyślnie sprawę taryfy celnej.

Wiedeń, 7 października. Obaj prezesi ministrów mają złożyć cesarzowi referaty: są jednak także sporne kwestye w ugodzie, których cesarz osobiście nie może rozstrzygnąć, rokowania więc będą trwały w dalszym ciągu.

Berlin, 7 października. Dzienniki tutejsze zaprzeczają wiadomościom pism poznańskich o zmianach osobistych w najwyższych dekasteryach państwowych.

Paryż, 7 października. Na Rue de Bruxelles nacyonalisci (?) chcieli pobić Alfreda Dreyfussa, jadącego powozem, zdolano go jednak uchronić od poważniejszych obrażeń.

Paryż, 7 października. Z Fort de France nadciągnęła wiadomość, że walczyli z Dreyfussami wyrzuciła popiół, lawę i potoki wrzącej wody. Wśród ludności panuje popłoch.

Dr. Watten
powrócił.

1262—2—1

Dr. Ksawery Jasiński

powrócił.

Szkoła tańców

ST. ZABORSKIEGO

Piotrkowska № 45.

przyjmuje zapisy na lekcye, które się rozpoczną w tych dniach. Zapisywać się można także specjalnie na **nowe tańce** (węglarka, kr. kowalak, pas-de-quatre, mignon, chaconne, pas des pat-neurs, pas d'Espagne, papillon, pompadour itp.) 1159—3—3

LISTA PRZYJEZDNYCH.

HOTEL VICTORIA. Weintraub z Kijowa — Cuiła z Pragi — Berman z Windawy — Dąbrowski, Reicher, Fadem, Wróblewski, Jachnowski z Warszawy — nac. Iwanow z Łasku — Friedberg z Rygi — Walencki z Grabiny.

Zatwierdzone przez Ministerium Spraw Wewnętrznych

Kursy Muzyczne

Antoniego Grudzińskiego

w Łodzi, ul. Zawadzka I dom Scheiblera

Klasy czynne: fortepian, skrzypce, śpiew solowy, wiolonczela, teoria muzyki, harmonia.

Po ukończeniu wydają się **patenty** i świadectwa nauczycielskie. Kancelarya otwarta codziennie od 11 do 1 rano i od 4 do 6 pop.

1302—1—1

- 1) Specjalne stoły mechaniczne i biurka do maszyn do pisania.
- 2) Oryginalne biurka amerykańskie: „Derby“ z żaluzjami.
- 3) Fotele, obracające się na jednym poziomie około osi
- 4) Etażerki handlowe, nadzwyczaj praktyczne i przechylające się w tył na sprężynach.
- 5) Biblioteczki składane nader praktyczne, dające się zwiększać w miarę potrzeby.
- 6) Segregatory do przechowywania korespondencji różnych wielkości.
- 7) Mimeograf Edisona do szybkiego kopiowania 250,000 sztuk w użyciu.

1191-20-6

polecają:

KRZYSZTOF BRUN I SYN

Przedstawiciele Towarzystwa Udziałowego J. Block.

Skład artykułów specjalnych

w Hotelu „Bristol“ w Warszawie
Krakowskie-Przedmieście № 42.

Zastępca na Łódź i okolice H. S. Neumark

Ulica św. Benedykta № 9.

Sprzedawcy na miasto poszukiwani.

Kursy wieczorowe dla dorosłych S. Musiatowicza

Przy szkole № 8, ulica Południowa № 40.

Lekcje rozpoczęły się od 1 września, od godz. 7—10 wiecz. codziennie prócz niedziel i świąt.

1081-d-9

OGŁOSZENIE. ZARZĄD

Drogi żelaznej Fabryczno-Łódzkiej

niniejszem zawiadamia, wysyłających ładunki, że na stacyi Łódź dnia 27 września (10 października) 1902 roku o g. 10 rano na zasadzie § 84 ogólnej ustawy Ros. dróg żelaz. będzie sprzedany z głośnej licytacji, nie wykupiony przez odbiorców towar, przybyły w mies. wrześniu r. b. za frachtem: st. Warszawa Kowelska № 1550 nafta Szatensztein.

Uwaga: W razie, gdyby licytacja w dniu wyżej oznaczonym, nie doszła do skutku, to powtórna ostateczna sprzedaż odbędzie się dnia 30 września (13 października) 1902 r. o godzinie 10 r.

Na IV kl. pensyi żeńskiej z klasą wstępną

Janiny Tymienieckiej

przy ul. Średniej № 23.

Lekcje rozpoczęły się d. 16-go sierpnia. Zapisy učenje do wszystkich IV klas i oddziałów przygotowawczych codziennie od godz. 9 rano do 3 pop. i od 4—5 pop. Dzieci przyjmują się od lat 6-ciu.

1053-7-7

„Eksikans“ St. Górskiego.

Hygieniczny proszek od potu i odparzenia ciała, niezbędny podczas lata. Cena 25 k. Sprzedaż wszędzie. 789-30-2

Tylko uzdolnieni

Czeladnicy krawieccy

znajdą stałe zajęcia do większych robót. G. Blin, róg Średniej i Targowej 58. 1293-3-3

W Szkole rysunków i malarstwa art. mal. W. Wołczaskiego

przy ul. Zawadzkiej 14 m. 5

Zapisy ucznów i učenje od godz. 2—4 codziennie. Lekcje rysunków i malarstwa, jak również sztuki stosowanej i dekoracyjnej. 1009-0-25

Nauczycielka

wykwalfikowana, udziela specjalnie lekcji matematyki, w zakresie kursu gimnazjalnego; przygotowuje również do szkół i udziela korepetycji. Wiadomość ul. Zawadzka 39 m. 8, codziennie między godz. 1—3. 1299-3-1

Wyżek

ponter, kasztanowaty, pierś biała, zaginął. Uprasza się o odprowadzenie na ul. Główną № 59 za wynagrodzeniem. 1300-3-1

Choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe Dr. S. LEWKOWICZ

Zachodnia № 33

(ch. lombardu akcyjnego)

Dla panów od 8—11 r. i od 5—8 wiecz.
Dla dam od godz. 2 do 3 popołudniu.
W niedziele i święta od 9—12 i 5—7.

Dr. A. Brandstein

Choroby dziecięce i wewnętrzne,

Akuszerya

przyjmuje od 9—11 r. i 5—7 wiecz.
Łódź, Konstantynowska 7.

1069-c-26

Dr. D. Helman

Choroby uszu, nosa, krtani i gardła.

Przyjmuje od 9—11 i 4—7.

Piotrkowska № 39.

858-c-53

Dr. O. Altenberger

Andrzeja 5

Choroby nosa, gardła i uszu.

Przyjmuje w domu od 9 do 11 rano
od 4 do 6 popołudniu, w święta przyjmuje tylko rano. 1165-c-15

Dr. E. Mittelstaedt

Choroby wewnętrzne i nerwowe.

Piotrkowska 243

Przyjmuje od 8—9 1/2 r., i od 4—6 pop.

1112-c-47

Dr. Jan Pieniążek

przyjmuje w chorobach nosa, gardła i uszu.

10 i pół rano i od 5 do 7 wieczorem.

Średnia № 12.

425-d-39

Dr. S. Dworżańczyk

Choroby weneryczne i skórne powrócił.

Mieszka obecnie Piotrkowska № 145

godziny przyjęcia od 9—10 rano i od 6—7 popoł. 1183-10-7

Dr. Leon Silberstein

Leczy: Choroby skórne i weneryczne

Przyjmuje panów od 8—10, 1—2, 5—8

wieczorem. Panie od 5—6 po południu

Ewangelicka № 7.

W niedziele i święta od 8—11 rano i 4—6

popołudniu 9-1

Gabinet dentystyczny

R. Littwina

Piotrkowska 108, dom p. Endego
Leczenie i plombowanie zepsutych zębów. Wprawianie sztucznych zębów. 982-r-14

Potrzebny zaraz

Pokój z kuchnią

duży, suchy, nie wysoko, nie daleko Nowego Rynku. Oferty składać w admin. „Rozwoju“ pod lit. „M. M.“ 1280-3-1

Amatorem

dawnej szkoły malarstwa!

Sprzedam niedrogo dwa obrazy włoskich malarzów: Rosa de Tivoli i Baccysreilli. Wiadomość u właściciela. Ulica Pańska № 36 m. № 13. 1303-3-1

Ogłoszenia drobne.

Conversation française chez une dame instruite. Oferty „Lothin“ d-39wcs

Do sprzedania folwark, wólk 8 bez Towarzystwa, częściami lub w całości. Wiorsta od Zduńskiej Woli, 1 wiorsty od stacyi kolejnej. Wiadomość u W go Rato w Zduńskiej Woli. 1791-3-2884

Do egzercytowania fortepian na godziny. Wiadomość w adm. „Rozwoju“ 1492-d-9

Do sprzedania zaraz mało używane meble. Targowa № 37 m. 56. 1810-3-2

Do sprzedania urządzenie sklepowe w dobrym stanie wraz z patentem niemieckim. Wiadomość ul. Wólczańska 49 m. 2 w każdym czasie. 1821-3-2

Kantor służących, Średnia № 10, przeniesiony został na tąż ul. № 1, (gdzie hotel Niemcecki) w podwórzu. 1833-4-1

Nauczycielka z patentem poszukuje lekcy języka polskiego (literatury), rosyjskiego, przedmiotów i rysunków. Oferty proszę składać w adm. „Rozwoju“ pod lit. „W. L.“ 1768-2-2cs

Niemiecka konwersacya u młodej polki „Studium“ d-wes

Obłady gospodarskie w domu prywatnym po 35 kop. Ul. Pusta № 3, na parterze. d-3

Poszukuję bony-polki freblówki, która nieco rozumie po niemiecku i umie szyć do dwójga dzieci (5 i 3 lat). Wólczańska 78 m. 6. 1780-3-3

Przybłąkał się pies hart, rasy białej. Do odebrania ul. Wesoła № 3 na stróża. 1824-3-2

Potrzebni agenci. Wólczańska № 139, Goldstein. 1832-1-1

Potrzebni czeladnicy krawieccy i uczeń. Piotrkowska 103, F. Mecweldowski. 1831-3-1

Pralnia chemiczna. Średnia 20. K. Szczepański. 441-d-49

Rutynowana nauczycielka, z wyższym patentem gimnazjum warszawskiego i chlubnymi świadectwami, udziela lekcyj lub korepetycji uczniom i uczennicom. Specjalność, języki. Przejazd 14 m. 14, od 12 do 5. 1800-3-3sp.w

Skrzypek i pianista potrzebni na wieczory do restauracyi Piastowskiej. Konstantynowska 7. 1815-3-3

Student uniwersytetu, doświadczony korepetytor, poszukuje lekcyj lub korepetycji. Specjalność: rosyjski i matematyka, francuski i niemiecki w zakresie kursu gimnazjalnego. Oferty proszę składać w adm. „Rozwoju“ sub „Studentowi“. 1763-3-3

Uczeń klasy VI ródz. m. gim. d. świadczony korepetytor, poszukuje lekcyj. Łaska we oferty złożyć proszę w adm. „Rozwoju“ pod „S. S.“ 1819-3-3

Uczeń VIII klasy gimnazjum poszukuje korepetycji. Oferty sub. „Filolog“ przyjmują admin'istr. 1621-d-9

Zakład zegarmistrzowski St. Dreckiego, przyjmie ucznia na praktykę. Piotrkowska 113. 1818-3-3

Zaginął paszport na imię Jana Osipota, wydany w Lewej Rososzy. 1816-3-3

Zaginął paszport na imię Anny Kowalewskiej, wydany z Warszawy. 1826-3-1

Zaginęła karta pobytu na imię Wacława Wasjaka, wydana z magistratu m. Łodzi. 1830-3-1

Zaginął paszport na imię Jankla Dawida Brajer, wydany z gminy Aleksandrów. Łaskawy znalazca zechce złożyć takowy w gminie Radogoszcz. 1827-3-1

Zaraz potrzebny ślusarz na budowlane roboty Wólczańska 91. 18 9-3-1

Zaginęła karta pobytu na imię Józefa Bogdana, wydana z gminy Radogoszcz. 1828-3-1

Zaginęła karta pobytu na imię Antoniego Głowackiego, wydana w magistracie m. Łodzi. 1834-3-1

Zaginęła książeczka legitymacyjna na imię Ignacego Gołabowskiego, wydana z magistratu m. Łodzi. 1825-3-2

Zaginęła karta pobytu na imię Sapszy Sapersteina, wydana w Radogoszczu. 1822-3-2

Zaginęły trzy karty pobytu na imię Heleny, Bronisławy i Franciszki Nijakowskich, wydane z gminy Radogoszcz. 1807-3-3

Zaginęła karta pobytu na imię Jakóba Trzebińskiego, wydana przez pollemajsra m. Łodzi. 1810-3-3

Zaginęła karta pobytu na imię Wojciecha Basileńskiego, wydana z magistratu m. Łodzi. 1808-3-3

Zaginęła karta pobytu na imię Józefa Adamiak, wydana z magistratu m. Łodzi. 1817-3-3

3-oh letnia gwarancya.

BAZAR MEBLOWY

ulica Dzielna 34, róg Widzewskiej.

Kupuje i sprzedaje:

Meble nowe i używane, wymienia wszelkie meble.

Na składzie zawsze

wielki wybór całych urządzeń salonów, sypialni, jadalni i t. p. Własne warsztaty: stolarski i tapicerski.

Przyjmuje się zamówienia podług najnowszych rysunków, reperacje i odnawia. 1197-r-4

Ceny możliwie niskie.

Administracya

Mleczarni Ziemiańskiej

Dzielna № 30.

Filie: Piotrkowska 84 i Średnia № 30,

poleca Sz. Publiczności znane ze swej dobroci masło śmietankowe, świeżo solone i kuchenne, krem, śmietankę słodką, śmietanę kwaśną, mleko dwa razy dziennie świeże, sery w wyborowych gatunkach, oraz mleko we flakonach, które rozsyła się codziennie dwa razy do domów bez względu na ilość.

998-50-16

I. Grzegorzewski i A. Kulesza

Skład

FORTEPIANÓW I PIANIN

w Łodzi, ul. Dzielna № 26, telefonu № 510.

Poleca fortepiany i pianina krajowe: Beckera, Kerntopfa, Małeckiego, Nowickiego, Fiedlera, A. Fibigera, Apollo oraz zagraniczne: Büthnera, Sellera, A. Bretschneidera i innych w wielkim wyborze, z gwarancyą. Sprzedaż na raty, wynajem, zamiana, strojenie i reperacja takowych. Telefonu № 510. 1237-104-4

Ponieważ doszło do naszej wiadomości, że do wielu miejsc dostarczany bywa za pośrednictwem osób trzecich

Portland-Cement

w beczkach bez etykiet i niepełnej wagi, zwracamy uwagę Szanownych Konsumentów, że żadna z niżej wymienionych fabryk **CEMENTU** bez etykiet nie wysyła i jednocześnie gwarantuje za odpowiednią wagę. Wobec tego oświadczamy, że cement sprzedawany bez etykiet, nie jest produktem żadnej z poniżej wymienionych fabryk i może być falsyfikatem, co mamy zaszczyt podać do wiadomości osób interesowanych.

Zarządy Fabryk Portland-Cementu:

„Grodziec“, „Wysoka“, „Firley“, „Klucze“, „Łazy“, „Wołyn“, „Kielce“, „Wrzosowa“, „Opoczno“, „Ogrodzieniec“. 1207-4-3

Kupno okazyjne

duża partya resztek

Sukiennych na ubrania męskie i damskie

tanio do sprzedania u

F. Grafa, Piotrkowska 149

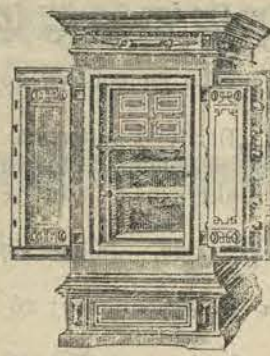
vis-à-vis Ewangelickiej ul.

1293-2-2

IV klasowa prywatna pensja żeńska**N. A. IWANOWEJ**

zawiadamia, że lekcye rozpoczęły się 20 sierpnia.

Kurs gimnazjalny. Nowe uczennice przyjmuje się codziennie od godz. 9-ej do 7 w. Pensja przeniesiona do nowego obszernego lokalu przy ulicy **Widzewskiej № 61.** 1117-d-15

N. IWANOWA.

Gwarancya.

Józef Weikert

Fabryka kas ogniotrwałych

SKŁAD:

ul. Piotrkowska 95.

FABRYKA:

ul. św. Andrzeja 26

poleca wielki wybór kas ogniotrwałych we wszystkich wielkościach. Reperacje i lakierowanie wykonywane są dokładnie i szybko. Na zamówienie przyjmują się przy kupnie nowych, kasy używane. 406-d-39

Gwarancya.

Vin Saint-Raphaël

rekomenduje się jako toniczne, wzmacniające i pomagające trawieniu, najlepszy przyjaciel żołądka.

BROSZURA 905-20-11

D-ra de Barre

o winie St. Raphaël jako o pożywnym, wzmacniającym i leczniczym środku, wysyła się na żądanie.

Smak jego jest wyśmienity. Ostrzega się przeciw podrabianiom. Compagnie du Vin Saint-Raphaël, Valence, Drome, France. Wystrzegać się podrabiania.

Na terytorium m. Zgierza, w stronę południowej, blisko tramwaju elektrycznego i stacji kolei kaliskiej, przy lesie miejskim, jest do sprzedania

33 placów

od 4 do 5000 łokci kwadratowych każdy, odpowiednie pod budowę letnich mieszkań. Bliższa wiadomość w biurze W-go Kulakowskiego geometry, Zawadzka 15. 1274-3-3

Tylko

w jednym polskim damskim

magazynie

DRABIKOWSKIEGO

Piotrkowska 163

robią okrycia, futra, suknie, gustowne i tanie, tak z własnego materiału jak i powierzonego. Kopia modeli francuskich. Tamże można dostać fasony z bibułki. 1292-6-2

Lampy. E. Modrow.

Ul. Zielona 19. 1288-30-2

Uzdolniony krojczy

który w dziesięcinnym magazynie pracować może się zaraz zgłosić za dobrem wynagrodzeniem. Oferty pod lit. „Z“ składać w adm. „Rozwoju“. 1290-3-3

W karczmie Przygoń, za Pa-bianicami potrzebny jest

Subiekt

Wiadomość u właściciela. 1255-3-3

Warszawskie Akcyjne Towarzystwo

POŻYCZKOWE

(LOMBARD)

Filia I w Łodzi ul. Zachodnia № 31. Filia II w Łodzi Piotrkowska № 69, zawiadamia, że w miejscowej sali licytacyjnej przy ul. Zachodniej № 31 w dniu 23 października (5 listopada) 1902 r. i dni następujących odbywać się będzie licytacja na sprzedaż zastawów (z obydwojch filij) we właściwym czasie nie prolongowanych; podczas trwania licytacji, prolongata zastawów na sprzedaż wystawionych uwzględniana nie będzie. Wykaz № zastawów podlegających sprzedaży zostanie ogłoszony w gazecie „Łódzkiej Listok“ 1282-3-3

Przyjmuje nadrabianie pończoch. Ul. Mikołajewska № 59, m. 56, II piętro. 1311-d-31

Zakład
Zegarmistrzowski**St. DRECKIEGO**

Piotrkowska № 113

przyjmuje wszelkie roboty zegarmistrzowskie i jubilerskie, jako też konserwowania zegarów w fabrykach i domach prywatnych. Roboty sumienne i cenę umiarkowaną 1021-30-38

Biuro Nauczycielskie

RADKIEWICZ, Nawrot i

ma natychmiast do umieszczenia: Nauczycieli, nauczycielki, freblów, ki, bony różnej narodowości.

Dział rekomendacyjny poleca: Buchalterów, buchalterki, kasyerki, kasyerów, ekspedjentów, ekspedjentki, magazynierów, rzędców, gospodynie, itp. Na zamówienie kaucye i poważne referencye. 562-d-46es

Podwójnej buchalteryi

wyczuca gruntownie

J. Mantinband

dyplom. nauczyciel buchalteryi

Cegielniana 61 m. 37

przyjmuje codziennie od 1-2 pop. i od 7 do 8 1/2 w. 1134-r-23

Podszełki pod palta

w różnych gatunkach i w ładnych deseniach sprzedaje detalnie, w moim składzie hurtowym po cenach fabrycznych.

Oskar Prusak,
ulica Zielona № 9.

1123-15-12

Fosfatyna Faliere

przyjemny pokarm, najodpowiedniejszy dla dzieci od 6 miesięcy o 10 lat, zwłaszcza w czasie odciążania od piersi i w zakresie rośnięcia.

Ułatwia ząbkowanie i zapewnia prawidłowy rozwój kości.

Sprzedaż w składach aptecznych i aptekach. 1206-28-5

Uwaga.

Kapelusze filcowe damskie i męskie pierze chemicznie, farbuje i fasonuje

Ewaryst Baranowski

1187-10-6 Zachodnia 18.

Potrzebne są zdolne

STANICZARKI

za dobrem wynagrodzeniem.

Ul. Przejazd nr. 16, mieszk. 4, I-sze piętro, naprzeciw placu „Cyklistów.“